

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-217/11

Priština, 8. maj 2012. godine

U postupku

B.S.

Podnosilac zahteva/Žalilac

Protiv

S.K.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu, Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/116/2011 (predmet upisan u KAI pod brojem KPA 01096), od dana 22. juna 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 8. maja 2012. godine

PRESUDA

- 1- Odbijena je kao neosnovana žalba na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/R/116/2011 u vezi spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA 01096, uložena od strane B.S..
- 2- Potvrđuje se odluka KPCC/D/R/116/2011 povodom spisa predmeta upisanog u KAI pod brojem KPA 01096.
- 3- Žalilac treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 90 (€ devedeset) u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema presude inače će doći do prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 28. avgusta 2007. godine, B.S. (podnosilac zahteva) je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za Imovinu (KAI) kojim je tražio ponovni posed nad imovinom opisanom kao „stan“ u površini od „8 metara kvadratnih“, koji se nalazi u Dardaniji, blok br. 1, stan 4, Priština, Santeja. Podnosilac zahteva je izjavi da je „zauzet prostor je deo njegove privatne imovine za koju je predstavio valjana dokumenta i ugovor br. 1193/153568“. Prema tome, on je tražio od KAI da se „njegova imovina oslobodi te i da mu se da ponovni posed”.

U prilogu njegovom zahtevu, gospodin S. je dostavio KAI ugovor o kupoprodaju nepokretne imovine, zaključen u Prištini dana 29. marta 2005. godine, na osnovu kojeg je V.F. prodao B.S. (podnosiocu zahteva) nepokretnu imovnu upisanu kao: „svo-soban stan, koji se nalazu u Prištini, Dardanija blok 1, Lam. 5, stan br. 16, u totalnoj površini od of 57, 88 m2.”.

Podnosilac zahteva je indicirao S.K. kao posednika imovine – spornih 8 m2.

KAI je obavila obaveštenje postavljanjem postera na zidu dana 26. marta 2008. godine. U svom izveštaju od istog dana, KAI je navela da je imovina špajz te je zauzeta od strane E.K. koji je bio prisutan na imovini tokom obaveštenja te je potraživao zakonsko pravo nad imovinom.

Grupnom odlukom br. KPCC/D/R/116/2011, od dana 22. Juna 2011. godine, povodom zahteva 01096, KKAI je odlučila da zahtev ne spada u sklopu nadležnosti Komisije koje su određene članom 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene zakonom br. 03/L-079. Komisija je primetila da je podnosilac

zahteva kupio imovinu u 2005. godini; da sporni deo predstavlja zajednički prostor za sve stanare. Na osnovu kasnijeg, preobraćaj je obavljen 1995. godine, ali podnosilac zahteva tvrdi da je preobraćaj obavljen 1999. godine. Komisija smatra da je ovaj datum irelevantan pošto je podnosilac zahteva kupio imovinu 2005. godine, te prema tome navodni gubitak ne može biti povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio 1998-1999. godine. Prema tome, zahtev ne spada u sklopu nadležnosti KAI.

Dana 04. novembra 2011. godine, podnosilac zahteva je bio obavešten o odluci.

Dana 02. decembra 2011. godine, isti je uložio žalbu Vrhovnom sudu na gore navedenu odluku.

Podnosilac zahteva, B.S. priznaje činjenicu da je kupio imovinu 2005. godine, ali on navodi da je imovina bila u posedu prvog vlasnika (od kojeg je on kupio imovinu) jedino do jula 1999. godine. Povodom ovoga, on se odnosi na izjavu V.F., od dana 12. novembra 2008. godine, u vezi žalbe. Nakon jula meseca 1999. godine, imovina je nezakonito zauzeta. Prema tome, žalilac smatra da je gubitak imovine došao kao rezultat oružanog sukoba u 1998/1999. godini te je KKAI pogrešno zasnovala ovu činjenicu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, žalba je neosnovana. Odluka KKAI je korektna, predmet ne spada u sklopu nadležnosti KKAI.

Na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog od strane Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže svojinu nad privatnom nepokretnom imovinom već i da on ili ona nije u stanju da uživa to imovinsko pravo iz razloga okolnosti koje su direktno vezane ili proističu iz oružanog sukoba koje se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Na osnovu člana 2.1 UNMIK/AN/2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079 “svako lice koje je **imalo** vlasničko pravo ili pravo posedovanja, ili bilo koje zakonsko pravo da koristi tu imovinu, koje u vreme podnošenja zahteva nije u stanju da ostvaruje svoje imovinsko pravo usled okolnosti koje proističu ili direktno povezane sa oružanim konfliktom koji se desio između 27. Februara 19989. I 20. Juna 1999. Godine, ima pravo na ponovno uspostavljanje svog imovinskog prava kao nosilac imovinskog prava. ”.

Gramatička interpretacije (upotreba prošlog vremena glagola imati, što je „imao“) i istorijska interpretacija (društveno-istorijski kontekst u kome je stvorena uredba-kako bi omogućila rešavanje prava koja su postojala do vremena konflikta) ovog člana, prikazuje da zakonodavac nije imao na umu da stvori zakon koji služi za rešavanje svake vrste imovinskih sporova, već jedino stvoriti pravni instrument za restituciju imovinskog prava osobama koje su imale isto u vreme **kada je započeo oružani sukob u 1998/1999. godine**. Te stoga, bilo koje imovinsko pravo, stečeno *post factum*, nakon početka oružanog sukoba se treba raspraviti mehanizmima redovnog građanskog postupka i sistemom redovnih građanskih sudova.

Podnosilac zahteva je lično prihvatio da je kupio stan 2005. godine. Te prema tome ne može potraživati gubitak „imovinskog prava iz razloga okolnosti koje su direktno vezane ili proizlaze iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine“.

Pošto zahtev ne spada u okviru nadležnosti KKAI, Komisija nije mogla odlučiti o svojini žalioca.

Na osnovu toga, zbog nedostatka nadležnosti, Sud ne treba odlučiti da li je žalilac vlasnik predmetne imovine ili nije.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem..

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu može razumno oceniti više € 2.000: € 60 (€ 50 + (0,5% of € 2000)).

Žalilac će snositi troškove postupka te isti trebaju biti plaćeni u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Urs Nuffer, EULEX zapisničar